

Leden van natuur- en milieuvereniging Strix Aluco brengen de natuur, van Bergen tot Venlo, in kaart en zoeken meteen naar hinderlijke 'gaten'. De mannen met de papieren in de handen zijn Daan Strelitski en Jan Louwhoff (met muts). foto Lé Giesen

Nieuws - Regionaal - Venlo/Venray

Op zoek naar gaten in de natuur
Remy van den Brand

Lomm - Natuur- en milieclub Strix Aluco uit Arcen en Velden kwam op het idee eens in het veld te gaan kijken hoe het gebied van Bergen tot Venlo erbij ligt. Is het al één mooi, groot, aaneensluitend stuk natuur, of vallen er nog hinderlijke gaten?

De ecologische hoofdstructuur. Wat is dat in godsnaam? Dachten ook eerst de mannen en vrouwen van de Arcen en Veldense natuur- en milieuvereniging Strix Aluco. Een soort natuurlijke snelweg, weten ze inmiddels. Die natuurgebieden met elkaar moet verbinden, zodat planten en dieren zich een beetje kunnen verspreiden. En die snelweg, die moet door heel Nederland gaan lopen, dus ook door Noord-Limburg. Met name door het grensgebied, want daar is al een boel natuur.

Strix Aluco kwam op het idee op eens in person te gaan kijken hoe de Noord-Limburgse natuur er eigenlijk bij ligt. En hoe die snelweg dan moet worden aangelegd. Met andere woorden: loopt de Noord-Limburgse natuur lekker door, of zijn er tussen gebiedjes nog allerlei gaten? De mannen en één vrouw van de milieuwerkgroep van de natuurclub vermoeden van wel. Vandaag trekken ze het veld in voor een 'proefschouw'. Want voordat het echte werk kan beginnen, moeten de leden het wel over de manier van aanpak eens zijn. Waar gaan ze allemaal op letten als ze straks twee aan twee de strook groen van Bergen tot Venlo gaan bekijken?

„Ja, we hebben ons een behoorlijke klus op de hals gehaald“, geeft werkgroep lid Daan Strelitski toe. „We weten dan ook niet of we die kunnen klaren. In de eerste plaats moeten we ons

proberen niet te verliezen in details. We zijn amateurs en moeten niet volledig willen zijn. Dat kan ook niet. Zelfs deskundigen zijn niet volledig. Ook die onderzoeken slechts onderdelen."

In de eerste plaats wil de werkgroep het hele te onderzoeken gebied goed in kaart brengen. De leden gebruiken een gedetailleerde kaart met daarop hokjes van één vierkante kilometer. Elk hokje moet een eigen code krijgen. Een code die correspondeert met een bepaald natuurtype, zoals bos of weide. Of een code die aangeeft dat er helemaal geen natuur in dat hokje ligt, maar een maïsveld. Of een koeienweide, die natuurlijk anders is dan het natuurlijke weideveld. Dat wordt namelijk niet bemest, waardoor er ook andere plantjes kunnen groeien dan alleen 'gewoon' gras. Waardoor er meer soorten beestjes op af komen. En dat ziet Strix Aluco graag.

Maar dan komt het. De gaten. Die moeten worden opgespoord, en eveneens op de kaart ingetekend en gedefinieerd worden. Met name het laatste wordt een karwei. Want: wat is een gat? Een stuk boerenland op zich hoeft geen gat te zijn. Vogels kunnen eroverheen vliegen, reeën springen eroverheen en konijnen rennen eroverheen, van bijvoorbeeld het ene naar het andere bosje. Maar staat er een hek om het land, dan wordt het al anders. Bestaat dat hek uit slechts paaltjes met twee strengen prikkeldraad, dan vliegen de vogels er nog steeds overheen en hoeven konijnen niet eens te bukken om het veld op te komen. Staat er echter schapen-, of kippengaas, dan wordt het al wringen. En hazen kunnen omlopen. Maar, dat zijn de vogels en de zoogdieren. Ben je een amfibie -een salamander bijvoorbeeld- en je bent op zoek naar een partner, liefst uit een andere poel dan waar je zelf de hele dag in rondhangt, dan is zo'n boerenwei toch een behoorlijk obstakel. Of er nou wel, of geen hek omheen staat. Dat hele stuk kruipen, met die zon op je rug. Waardoor je in razend tempo uitdroogt. Niet fijn.

Maar goed, als er geen salamanders zijn, dan vormt dat stuk boerenland misschien wel helemaal geen probleem. Dus moeten de mannen en vrouw van Strix Aluco hun papieren met gegevens over de fauna er goed bij houden. Voordat ze een weiland of muur of weg of beek betitelen als barrière -of gat- tussen twee natuurgebiedjes. „Ja, een lastige klus", verzucht Strelitski nog maar eens. „We hebben onszelf een jaar gegeven. Dan hopen we het rapport af te geven bij de gemeentes Bergen, Arcen en Velden en Venlo en bij de provincie. Wat die er uiteindelijk mee doen, weten we niet." „Maar ook al lukt het niet, dan kennen we straks in ieder geval het gebied heel goed!" besluit milieugroeplid Jan Louwhoff.
vrijdag 05 maart 2004